

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Kód materiálu:	VY_12_INOVACE_16_CHRAM_MATKY_BOZI_V_PARIZI		
Název materiálu:	CHRÁM MATKY BOŽÍ V PAŘÍŽI		
Předmět:	Český jazyk	Ročník:	7.
Časová dotace:	45 min.	Datum ověření:	8. 3. 2013
Jméno autora:	Mgr. Karolina Guzdková		
Klíčová slova:	Romantismus, Victor Hugo, Paříž, Quasimodo		
Výchovné a vzdělávací cíle:	Objasnit pojem romantismus, znaky romantismu. Seznámit žáky s nejpopulárnějším románem Victora Huga.		
Rozvíjené klíčové kompetence:	K učení, procvičení, práce s textem.		
Anotace, metodický list:	<p>Řekneme žákům hlavní znaky romantismu, zapíšeme na tabuli. Představíme knihu od Victora Huga Chrám Matky Boží v Paříži, navodíme atmosféru tohoto románu. Rozdáme text, žáci pracují a odpovídají na otázky.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Jak Quasimodo vypadal, jaký to byl člověk? 2. Jak Quasimoda nazývají ženy a jaký vztah k němu mají muži? 3. Za koho zvolili Quasimoda? 4. Čím se Quasimodo živil, co mu jeho práce způsobila? 5. Pokus se v tomto úryvku vyhledat znaky romantismu. 6. Jaký slohový postup je zastoupen v této ukázce? 7. Napiš hodnocení této ukázky, co se ti líbilo a co naopak nelíbilo? <p>Odpovědi si kontrolujeme společně všichni a diskutujeme. Možnost filmové ukázky.</p>		
Použité zdroje:	NEZKUSIL, V. <i>Literární výchova pro 8. Ročník základní školy</i> . Praha: Fortuna 1999. str. 54-57.		

CHRÁM MATKY BOŽÍ V PAŘÍŽI

Victor Hugo

Řekl bys rozbitý a špatně slepený obr.

Když se tento zvláštní kyklop objevil na prahu kaple, nehybný, zavalitý a téměř stejně široký jako vysoký, hranatý jak krychle, jak říká jeden slavný muž, poznali ho diváci okamžitě podle napůl červeného a napůl fialového kabátu s vyšitými stříbrnými rolničkami, především však podle jeho dokonale šeredné tváře a začali jednohlasně křičet:

"To je Quasimodo, zvoník! To je Quasimodo, hrbáč od Matky Boží! Quasimodo jednooký! Quasimodo křivonohý! Hurá! Hurá!" Jak vidíme, měl ten ubožák přezdívku na vybranou.

"Ženy s útězkem, pozor!" křičeli studenti.

"Zrovna jako ty, které by ho chtěly mít," dodal Jan.

Ženy si vsuktu zakrývaly tváře.

"Ach, ta hnusná opice!" zvolala jedna.

"Stejně zlá jako ošklivá," přidala se druhá.

"Je to ďábel," ozvala se třetí.

"Mám tu smůlu, že bydlím hned vedle chrámu Matky Boží. V noci ho slyším, jak obchází po okapových rourách."

"S kočkami."

"Je pořád na našich střeších."

"Čaruje nám komínem."

"Předevčírem večer vstrčil svou rozšklebenou tvář do mého podkrovního okénka. Myslíla jsem, že je to nějaký chlap. Hrozně jsem se lekla!"

"Jistě chodí na čarodějnické slavnosti! Jednou zapomněl koště na našem okapu."

"Ach, ta odpuzující tvář hrbáče!"

"Ach, ta hnusná duše!"

"Fuj!"

Muži naopak byli nadšeni a tleskali.

Quasimodo, příčina všeho rozruchu, stál dosud na prahu kaple, vzpřímený, zachmuřený a vážný, a nechával se obdivovat. Jeden student, myslím, že to byl Robin Vejražka, přistoupil k němu a zasmál se mu přímo do tváře. Quasimodo ho jednoduše uchopil za opasek a odhodil na deset kroků od sebe, zrovna doprostřed davu. To vše bez jediného slova. Užaslý mistr Coppenole k němu přistoupil. "Přisámbůh a Svatý Petr! Ty jsi nejnádhernejší ošklivec, jakého jsem kdy viděl! Zasloužil by sis papežství nejen v Paříži, ale i v Římě!"

Při těch slovech poklepal mu rozmarň na rameno. Quasimodo se ani nepohnul. Coppenole pokračoval: "Jsi chlapík, s kterým bych měl sto chutí vyhodit si z kopýtko, i kdyby mě to mělo stát deset nových tourských stříbrňáků! No, co tomu říkáš?" Quasimodo neodpověděl.

"Přisámbůh," zvolal punčochář, "cožpak jsi hluchý?" Byl vsuktu hluchý.

Leč způsoby Coppenolovy začínaly se mu nelíbit; z ničeho nic se k němu obrátil a zaskřípal zuby tak strašlivě, že vlámský obr ucouvl jako buldok před kočkou.

Kolem podivné postavy Quasimodovy vytvořil se tak jakýsi kruh uctivé hrůzy, jehož poloměr měl nejméně patnáct dvoukroků. Jedna stařena vysvětlila mistru Coppenolovi, že

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Quasimodo je hluchý. "Hluchý," zvolal punčochář a široce po vlámsku se zasmál. "Na mou věru! To je dokonalý papež." "Hej, už ho poznávám," vykřikl Jan, který konečně slezl s hlavice sloupu, aby viděl Quasimoda zblízka. "To je zvoník mého bratra arcijáhna. Dobrý den, Quasimodo!" "Ďábelský chlap," řekl Robin Vejražka, pádem ještě celý potlučený. "Když se objeví, spatříte hrbáče. Když kráčí, má nohy jak turecká šavle. Když se na vás podívá, hledíte na jednookého. Když na něj promluvíte, je hluchý. A copak dělá se svým jazykem, ten Polyfém?"

"Mluví, když chce," řekla stařena. "Ohluchl od zvonění. Není němý."

"To mu ještě chybí," poznamenal Jan.

"A má jedno oko navíc," přidal se Robin Vejražka. "Nikoliv," usoudil bystře Jan. "Jednooký je mnohem nedokonalejší než slepý. Ví, co mu chybí." Zatím se shlukli všichni žebráci, sluhové a kapsáři a společně se studenty šli v slavnostním průvodu vyhledat ve skříni cechu písařského papírovou tíaru a posměšný talár papeže bláznů. Quasimodo přitom nehnul ani brvou a nechal se strojit s jakousi hrdou poslušností. Pak ho posadili na pestrobarevná nosítka. Dvanáct hodnotářů bratrstva bláznů jej pozvedlo na ramena; na chmurné tváři kyklopově rozhostila se jakási trpká a pohrdavá radost, když viděl pod svýma nestvůrnýma nohama všechny ty hlavy krásných, rovných a dobře rostlých mužů. Pak se dal ten hulákající průvod otrhanců na pochod, aby podle vžitého zvyku vykonal nejdřív okružní cestu po vnitřních chodbách paláce, než se pustí do ulic a náměstí.